

576.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

576

1

Fru Kerstin Nilsson född ~~männ~~sdotter.

Född 1873 i Kläggeröd, Slimminge s:n, Vemmenhögs härad. Modern Boel

Svensdotter, kallades Boel Ränna.

Bor å ett hemman å Skönabäck, Slimmingen s:n, Vemmenhögs härad.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lk.
Kemmenhögsk
Skimmingsån

Uppst. Tifot, 1928
Ber. Från Kerstin Nilsson
f. 1873.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

22

576

576

Min 18 årige son Nils skulle en kväll i fjor
gå hem till Björneborg där han tjänade. Då han vikit av vägen
mot Skurup och kom in på vägen mot Björnakrogen, kom han först
nedom en backe. På backahällan såg han ett ljus nere i dalen.
Först trodde han att där höll en bil, men snart fick han se, att
ljuset var i Kämpamossen söder om vägen. Ljuset släcktes snart,
men då han kom mitt för den plats där han sett ljuset kom en vit-
klädd kvinnogestalt bort till honom, men stannade vid gropen och
gick ej över den. Han tänkte: "skall jag springa eller jag skall
skrika, men i förskräckelsen kunde han intedera, utan gick framåt.
Den vitklädda kvinnogestalten gick vid sidan om honom omkring ~~fyra~~
femtio famnar. Då kom han till en bro och kvinnan stannade vid
gropen. Sedan han gått några famnar till, kom han till ett hus.
Då stanna han och skulle se om kvinnan var efter honom, men hon

syntes inte till. för att lugna sina nerver stanna han vid huset
och skulle tända sin pipa, men kroppen skälvde och händerna
skakade så att han inte kunde tända. Men han blev ej sjuk efter-
åt. Där har alltid varit spöke i den mossen.

L y k t m a n n e n .

En gång för 42 år sen hade min mor Boel Måns Jöns född 1837 i Skingjaton på hin sidan Lund och sett om min bror Sven Månsson som tjäna där medren kallades Boel ränna emedan de då de gift sig byggt ett hus i en ränna å N:R 4 Kläggeröd, Sliminge.

Då hon var på hemväg hade hon ett knyte äbbie under armen. De bodde nu på ett annat ställe å Kläggeröd. Kommen förbi Testorp, Veberöds socken och in på en markväg å Kläggeröd å Hans Anders Hemman, kom en löjteman från öster och rakt emot hennes sida Hon gick i söder. Löjtemannen slog förbi henne så att ljuset slog över hennes arm, och for sedan åt väster. Hon blev mycket förskrekt och gick vilse genast Hon kom ur vägen och visste inte var hon var. Ett "äbbie" efter ett annat hade fallit ur knytet och då hon

kom hem hade hon tappat alla äpplena. Hon var våt och sölig till knäna. Hon gick på måfå och skrek, men ingen hörde henne. Slutligen kom hon till att se ett ljus. Hon gick efter ljuset och kom till Adrians hemman öster om vägen. Denne mannen följde henne sedan hem till hennes bostad. Hon fick ej mén av händelsen. Hon hade ovetande passerat förbi en djup mangelgrav, men lyckats komma vid sidan om denna. Nere på denna plats där hon träffat löjtemannen hade alltid "vad spögje och skarn" och någon av de gamla hade hört om natten barnaskrik där. Adrians husen står nu som ruiner men anses av de gamla som spökhärd.

S k o g m a n n e n .

Då vi för 25 år sen bodde i Björnakrogen bodde
där en kvinna Stora Malta. En dag var den gamle inne i Skönabäcks
skog och plocka bränsle vid pöggeholed. Som hon gick och plockade
hörde hon ett skratt bak ryggen på sig. Hon såg sig tillbaka, men
såg ingen människa. Hon blev så förskräckt att hon blev vansinnig
kom hem skrikande och våldsam. De måste hålla henne dag och natt.
Men så var där en klog som ordinerade att man skulle kjuda över
hennes huvudet. De lade en nypa krud i en gammal tröska och höll den över
huvudet på kvinnan. Sedan satte de en tändsticka till och då krut-
röken gjert verkan lugnade kvinnan sig och blev bra om åtta dagar.
Pöggeholed ansågs som ett tillhåll för "skoumanna".

Ragnhild Alfredsseene Kläggeröd tala om att en kväll för några år sen när hennes man var på beterna kom en "varulv" och ville anfälla henne. Hon tyckte att någon kom och gick hon till fönstret för att titta ut och då stod en stor svartlurvig hund och lade tassarna uppåt väggen och titta in genom fönstret. Han hade röda ögon, som eldslågor. Hon våga ej gå ut under natten, men på morgonen gick hon till sin granne, svärföräldrarne, och våga sen aldrig ligga i hemmet när mannen var borta. Hon är född i S:t Olof 1897. Där var en skräddare som var "varulv! Han" friade till henne och han hade i en varulvs skepnad anfällt henne där vid en smedja men smederna räddade henne. Hon trodde nu att det var samme "varulv" som tittat in genom fönstret i Kläggeröd.

Min mor Boel Måns Jöns född 1837 i Bläntarp tala om att då hon tjäna som piga i Bläntingagårdarna så en kväll när de satt och spann gick den andra pigan upp på golvet och klädde av sig. Innan Boel hann säga något var hon försvunnen och kläderna låg på golvet. Efter en stund kom hon igen och drog kläderna på sig, och satte sig vid rockan. Boel: ja tror du e mara. Pigan: ja di ja tack ska du ha ferra du sa mi ed nu e ja fri. Men hade du väntat lite till så hade jag fått tännen esse.